
Ściejowice, st. 1, gm. Liszki, woj. krakowskie, AZP 103-55/135

Informator Archeologiczny : badania 32, 24-25

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

25-30 cm humus, do głębokości około 45-50 cm słabo wykształcone podglebie oraz piaski utworu macierzystego. Pozyskano około 2800 zabytków, zainwentaryzowano trzy obiekty nieruchome: dwa paleniska wgłębione w ziemię (3580 ± 120 i 2750 ± 140 BP) oraz jamę zawierającą zwęglone ziarna zbóż.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Zeszytach Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie”.

Badania nie będą kontynuowane.

Smogorzewiec, st. 9, gm. Obrowo, woj. toruńskie, AZP 41-45/58- patrz: neolit

Strękowa Góra, st. 33, gm. Zawady, woj. łomżyńskie, AZP 36-81- patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Strzegowa, Jaskinia Biśnik, gm. Wolbrom, woj. katowickie- patrz: paleolit

ŚCIEJOWICE, st. 1, gm. Liszki, woj. krakowskie, AZP 103-55/135

- obozowisko kultury komornickiej młodszej fazy (mezolit)
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej
- grób popielnicowy z V okresu epoki brązu

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu i sierpniu przez Elżbietę Chochorowską (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez PSOZ. Dziesiąty sezon badań. Przebadano powierzchnię 284 m².

Określono zasięg stanowiska na 0,5 ha (intensywnego użytkowania) i do 1,5 ha (strefa penetracji). Stwierdzono dwa nieco odmienne układy stratygraficzne na stanowisku. W miejscach intensywnego występowania materiału archeologicznego, obejmujących kulminację zwydmionej terasy, na której znajduje się stanowisko wyróżniono:

- warstwę orną o miąższości 20-35 cm
- zachowany w postaci plam, zacieków i miejscami ciągłej brunatnej warstewki starszy poziom glebowy (jednak również nowożytny) od kilku do 20 cm miąższości
- piaszczyste lekko zglinione *iluwium*, sięgające do głębokości około 70 cm od powierzchni gruntu
- poziom jasnych sypkich piasków o charakterze eolicznym, jałowy archeologicznie.

W rejonach stanowiska o powyższej stratygrafii materiał archeologiczny występuje głównie w obrębie starszego poziomu glebowego i w *iluwium*.

W strefach peryferycznych stanowiska materiały krzemienne najliczniej gromadzą się w warstwie ornej, natomiast w profilu brak jest dwóch ogniw: starszego poziomu glebowego i *iluwium* (na skutek odwiania?). Warstwa orna zalega tu bezpośrednio na pokładzie jasnych piasków eolicznych, w obrębie których dość płytko występują warstewki wytrąceń żelazistych związanych ze zmianami poziomu wód gruntowych.

Analiza przestrzennego rozmieszczenia materiałów krzemiennych wskazuje na osadowy charakter stanowiska, związanego z dłuższym lub może kilkakrotnym (w niewielkich odstępach?) pobytem grup ludzkich na tym miejscu. W planigrafii można wyróżnić kilka miejsc jednorazowej obróbki krzemienia (nagromadzenie surowca, rdzeni i odpadków na niewielkiej wydzielonej przestrzeni), wydzielających się wyraźnie na tle równomiernie rozprzestrzenionych materiałów o charakterze podomowym.

W wyniku tegorocznych badań pozyskano około 10 500 wyrobów krzemiennych, w tym około 200 rdzeni i 180 narzędzi.

Oprócz zdecydowanej dominacji materiałów mezolitycznych zebrano nieco wyrobów

neolitycznych (siekierka, ceramika). Odkryto też dwa obiekty nieruchome: grób popielnicowy kultury łużyckiej (V okres epoki brązu) i owalną jamę o średnicy około 1 m, zagłębioną na około 25 cm o wypełnisku silnie przesyconym węglem drzewnym (ognisko), pozbawioną jednak całkowicie materiałów archeologicznych. Uzyskana z węgla data C¹⁴ wskazuje na mezolityczny wiek obiektu (atlantyck).

Całość przebadanej powierzchni stanowiska w ciągu 10 sezonów badawczych wynosi 621 m².

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania nie będą kontynuowane.

Święty Wojciech, st. 7, gm., Międzyrzecz, woj. gorzowskie, AZP 51-14/22 -patrz: paleolit

Targonie Wielkie, st. 9, gm. Zawady, woj. łomżyńskie, AZP 36-81- patrz: paleolit

TOCZYŁOWO, st.7, gm. Grajewo, woj. łomżyńskie, AZP 26 – 80

- stanowisko wielokulturowe (obozowisko, osada)

Badania wykopaliskowe przeprowadzili dr Andrzej Pelisiak i mgr Justyn Skowron (Przedsiębiorstwo Archeologiczno – Konserwatorskie „KAIROS – PLUS”). Finansowane przez PSOZ.

Ze względu na fakt, że stanowisko było niszczone głęboką orką, badania miały charakter ratowniczy. Ich głównym zadaniem było określenie rodzaju stanowiska oraz jego chronologii.

Stanowisko to znajduje się na wale wydymowym położonym w dolinie zalewowej rzeki Elk, na jej lewym brzegu. Łącznie przebadano powierzchnię 3 arów. Materiał zabytkowy leżał zarówno na powierzchni ziemi oraz pod warstwą orną na głębokości do około 40 cm.

Na podstawie odkrytych materiałów stwierdzono występowanie osadnictwa z okresu mezolitu (mikrolityczne tylczaki i półtylczaki), neolitu – tzw. „strefy leśnej” (pozostałości szalasu – układ otoczków, zestaw materiału krzemienno-łupkowego), wczesnej epoki brązu (ceramika z pasmowym układem odcisków sznura), wczesne średniowiecze.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Północno-Mazowieckiego w Łomży.

WĄSOWO, stan. 29, gm. Kuślin, woj. poznańskie, AZP 53-21/69

- obozowisko kultury komornickiej (mezolit)
- ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury łużyckiej (III-IV okres epoki brązu)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski/okres wpływów rzymskich)
- osada wczesnośredniowieczna (fazy C-D)
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone na jesieni 1998 w ramach *Programu AUTOSTRADA* przez dr. Józefa Marcinkiewicza (Ośrodek Naukowo-Konserwatorski PKZ Sp. z o.o. Poznań) przy współpracy mgr. Piotra Świątkiewicza oraz dokumentalistów: Gizeli Walusz i Zdzisława Lorka. Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pierwszy sezon badań.

Stanowisko usytuowane jest około 1 km na północ od wsi, bezpośrednio na wschód przy brukowanej drodze do Władysławowa, w środkowej partii wyniesienia – skierowanego ku północy cypla terenowego, ograniczonego od wschodu doliną cieków o nazwie Wąs (dziś: zmeliorowane łąki zwane Żurawincem) i od zachodu przez częściowo podmokłe obniżenie terenu. Odkryte podczas badań AZP stanowisko znalazło się w bezpośrednim zagrożeniu planowaną budową autostrady.

Badania będą kontynuowane.